

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobkyně: **N. T. H.**, nar. X, státní příslušnost X, ubytování v ČR zajištěno na adrese X,
zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno,

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, IČ 00007064, náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě ze dne 21. 12. 2021 na ochranu proti nečinnosti žalované v řízení vedeném pod sp. zn. MV-175190/SO-2020 spočívající v nevyřízení žalobkynina odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 1. 10. 2020, č.j. OAM-44362-44/ZM-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 21. 12. 2021, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou téhož dne, domáhala, aby soud uložil žalované povinnost *a)* vydat do patnácti dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí ve věci odvolání žalobkyně, které žalovaná vede pod sp. zn. MV-175190/SO-2020, a *b)* uhradit náhradu nákladů řízení žalobkyni.

[II] Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 8. 2021, č.j. 57 A 14/2021-56, bylo o její žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 1. 2021, č.j. MV-175190-4/SO-2020, rozhodnuto tak, že se rozhodnutí žalované ruší a věc se žalované vrací k dalšímu řízení. Rozsudek soudu byl doručen do datové schránky právního zástupce žalobkyně dne 2. 9. 2021.
3. Žalovanou nebylo o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 1. 10. 2020, č.j. OAM-44362-44/ZM-2019, rozhodnuto, a proto žalobkyně podala dne 19. 11. 2021 k ministrovi vnitra žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Na tuto žádost nebylo do dnešního dne reagováno a o odvolání žalobkyně nebylo žalovanou rozhodnuto. Lhůta pro vydání rozhodnutí marně uplynula.
4. Žalobkyně měla s ohledem na výše uvedené za to, že žalovaná je ve věci nečinná, zároveň žalobkyně bezvysledně vyčerpala prostředky, které procesní předpis stanoví k ochraně proti nečinnosti, a proto podala předmětnou žalobu na ochranu proti nečinnosti žalované.

[III] Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná se k žalobě vyjádřila v podání ze dne 3. 2. 2022, kde uvedla, že v daném případě není sporné, že dne 31. 8. 2021 obdržela rozsudek soudu, kterým bylo zrušeno její rozhodnutí ze dne 6. 1. 2021, č.j. MV-175190-4/SO-2020. Žalovaná však zdůraznila, že rozhodovací praxe správních soudů není v řízeních o žalobách žadatelů, kteří podali žádost o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) na Velvyslanectví České republiky v Hanoji, v jejichž věci byly posuzovány totožné utajované informace, konzistentní.
6. Žalovaná odkázala na rozhodovací praxi Krajského soudu v Českých Budějovicích (např. rozsudek ze dne 10. 8. 2021, č.j. 61 A 4/2021-65) a Krajského soudu v Ústí nad Labem (např. rozsudek ze dne 21. 6. 2021, č.j. 108 A 3/2021-59), které žaloby jiných žadatelů o vydání zaměstnanecké karty zamítly a rozhodnutí žalované potvrdily. S ohledem na nejednotnost rozhodovací praxe správních soudů proto žalovaná dne 13. 9. 2021 podala proti rozsudku zdejšího soudu kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu (řízení je vedeno pod sp. zn. 10 Azs 389/2021). Vzhledem k velkému množství projednávaných případů žadatelů o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců na Velvyslanectví České republiky v Hanoji měla totiž žalovaná za to, že řízení o kasační stížnosti je předběžnou otázkou, která má bezprostřední vliv na rozhodnutí o odvolání žalobkyně i dalších žadatelů. Žalovaná vyslovila přesvědčení, že nemůže ve věci vydat nové rozhodnutí, aniž by vzniklo riziko možného odpadnutí předmětu řízení o žalobě, resp. kasační stížnosti. V tomto smyslu žalovaná odkázala na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2021, č.j. 4 Ads 312/2020-39.

7. Dne 29. 11. 2021 proto vydala žalovaná usnesení č.j. MV-175190-19/SO-2020, kterým bylo podle § 64 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přerušeno správní řízení vedené pod sp. zn. MV-175190/SO-2020 o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně do doby pravomocného rozhodnutí ve věci řízení o kasační stížnosti (sp. zn. 10 Azs 389/2021).
8. Jelikož žalovaná nemůže délku řízení o předběžné otázce jakkoliv ovlivnit nebo odhadnout, je přerušeno řízení jedinou možností, jak přerušit běh lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci. Žalovaná rovněž neshledala skutečnosti, které by přerušeno řízení bránily.
9. Usnesení žalované bylo potvrzeno rozhodnutím ministra vnitra ze dne 16. 12. 2021, č.j. MV-175190-21/SO-2020, které nabylo právní moci dne 20. 12. 2021. Ministr vnitra přitom v rozhodnutí uvedl, že Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců v daném případě nepochybila, neboť nepřekročila meze správního uvážení, když dospěla s odkazem na § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu k závěru, že je třeba správní řízení o odvolání přerušit do doby pravomocného rozhodnutí o kasační stížnosti. Ministr vnitra usnesením ze dne 3. 1. 2022, č.j. MV-175190-22/SO-2020, rozhodl o tom, že se žádosti žalobkyně o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 6 správního řádu nevyhovuje, neboť správní řízení o odvolání je v současné době přerušeno a žalovaná nemůže v dané situaci v řízení z objektivních důvodů rozhodnout.

[IV] Replika žalobkyně

10. Žalobkyně replikou ze dne 15. 2. 2022 k vyjádření žalované namítala, že usnesení žalované ze dne 29. 11. 2021, č.j. MV-15190-19/SO-2020 (správně zřejmě MV-175190-19/SO-2020 – pozn. soudu), o přerušeno řízení do doby pravomocného rozhodnutí řízení o kasační stížnosti sp. zn. 10 Azs 389/2021 je nezákonné, a proto nemá vliv na nečinnost žalované. Řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem totiž není řízením o předběžné otázce, na které by bylo rozhodnutí správního orgánu závislé ve smyslu § 57 odst. 1 správního řádu. Navíc, řízení o kasační stížnosti není řízením, ke kterému dala žalovaná „podnět“ ve smyslu § 57 odst. 1 písm. a) správního řádu, ale řízením, které bylo zahájeno na základě její kasační stížnosti, která není „podnětem“, ale je opravným prostředkem ve správním soudnictví. Zákonné podmínky pro přerušeno řízení podle § 64 odst. 1 písm. c) bod 1. správního řádu proto nejsou podle žalobkyně splněny, a žalovaná je proto nečinná bez zákonných důvodů.

[V] Posouzení věci soudem

11. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
12. Ve věci bylo soudem rozhodnuto v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tím souhlasili oba účastníci řízení.
13. Podle § 79 odst. 1 soudního řádu správního, *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
14. Podle § 81 odst. 1 soudního řádu správního, *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.*

15. Soud ze správního spisu zjistil (a není o tom mezi zúčastněnými stranami sporu), že rozsudkem zdejšího soudu ze dne 31. 8. 2021, č.j. 57 A 14/2021-56, bylo zrušeno (předchozí) rozhodnutí žalované ze dne 6. 1. 2021, č.j. MV-175190-4/SO-2020, a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení, přičemž soud žalovanou v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. zavázal, aby se řídila právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku. Rozsudek nabyl právní moci dne 2. 9. 2021. Správní spis byl žalované soudem vrácen dne 3. 9. 2021. Od právní moci rozsudku počala žalované plynout lhůta (§ 169t odst. 12 zákona o pobytu cizinců *per analogiam*) k vydání rozhodnutí o žalobkynině odvolání. Žalovaná dne 13. 9. 2021 podala proti rozsudku zdejšího soudu kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Kasační stížnost je vedena pod sp. zn. 10 Azs 389/2021 a dosud o ní nebylo rozhodnuto.
16. Podáním datovaným dne 19. 11. 2017 (správně zřejmě 2021 – pozn. soudu) podala žalobkyně k rukám ministra vnitra žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalované ve smyslu § 80 odst. 3 správního řádu.
17. Usnesením ze dne 29. 11. 2021, č.j. MV-175190-19/SO-2020, žalovaná přerušila podle § 64 odst. 1 písm. c) bod 1 správního řádu řízení o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí ministerstva ze dne 1. 10. 2020, č.j. OAM-44362-44/ZM-2019, a to do doby pravomocného rozhodnutí v řízení o kasační stížnosti vedené Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 10 Azs 389/2021.
18. Odvolání žalobkyně proti usnesení o přerušení řízení bylo rozhodnutím ministra vnitra ze dne 16. 12. 2021, č.j. MV-175190-21/SO-2020, zamítnuto. Usnesením ministra vnitra ze dne 3. 1. 2022, č.j. MV-175190-22/SO-2020, nebylo podle § 80 odst. 6 správního řádu vyhověno žádosti žalobkyně o uplatnění opatření proti nečinnosti.
19. O věci samé zdejší soud uvážil následovně.
20. Podle § 81 odst. 1 soudního řádu správního, soud rozhoduje v případě nečinnostních žalob na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
21. Žalovaná v přípisu ze dne 21. 3. 2022 k výzvě soudu sdělila, že o odvolání žalobkyně bylo v předmětné věci rozhodnuto rozhodnutím ze dne 28. 2. 2022, č.j. MV-175190-25/SO-2020 (právní moci nabylo dne 2. 3. 2022), kterým bylo zrušeno rozhodnutí ministerstva ze dne 1. 10. 2020, č.j. OAM-44362-44/ZM-2019, a věc byla vrácena ministerstvu k novému projednání. Ke své odpovědi žalovaná připojila příslušné rozhodnutí.
22. Tohoto stavu se žalobce domáhal žalobou podanou ke Krajskému soudu v Plzni dne 21. 12. 2021.
23. Vzhledem k tomu, že ke dni rozhodnutí soudu již žalobkyní namítaná nečinnost žalované netrvala (o žalobkyninu odvolání bylo rozhodnuto), soud ve smyslu § 81 odst. 1 s. ř. s. dospěl k závěru o nedůvodnosti podané žaloby (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2007, č.j. 9 Ca 71/2006-62). Ta proto byla v souladu s § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítnuta.

[V] Náklady řízení

24. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobkyni, která ve věci úspěch neměla. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá

žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 29. 4. 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu